

Верховний
Суд
Касаційний господарський суд

Окремі питання застосування положень ГПК України

Стаття 355. Підстави для відмови у видачі
наказу на примусове виконання рішення
третейського суду

Чи здійснює суд при розгляді заяви про видачу виконавчого документа оцінку законності рішення третейського суду?

- ❖ За правилами п. 11 ч. 1 ст. 20 ГПК України до юрисдикції господарських судів відносяться справи про оскарження рішень третейських судів та про видачу наказу на примусове виконання рішень третейських судів, утворених відповідно до Закону України "Про третейські суди", якщо такі рішення ухвалені у спорах, зазначених у цій статті.
- ❖ Частиною 2 ст. 24 ГПК України встановлено, що справи щодо оскарження рішень третейських судів, про видачу наказів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними господарськими судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом.
- ❖ Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних господарських судів, ухвалені ними як судами першої інстанції (ч. 2 ст. 25 ГПК України).
- ❖ Провадження у таких справах здійснюється у порядку, передбаченому розділом VII ГПК України.
- ❖ У разі коли рішення третейського суду не виконується добровільно зобов'язаною цим рішенням стороною, інша сторона може подати до компетентного суду заяву про видачу виконавчого документа, яким у господарському судочинстві згідно зі ст. 327 ГПК України та п. 1-1 ч. 1 ст. 3 Закону України "Про виконавче провадження" є наказ.
- ❖ За ч. 2 ст. 352 ГПК України заява про видачу наказу на примусове виконання рішення третейського суду подається до апеляційного господарського суду за місцем проведення третейського розгляду протягом трьох років з дня ухвалення рішення третейським судом.
- ❖ Відповідно до ч. 3 ст. 354 ГПК України при розгляді справи в судовому засіданні господарський суд встановлює наявність чи відсутність підстав для відмови у видачі наказу на примусове виконання рішення третейського суду, передбачених ст. 355 цього Кодексу.

- ❖ Згідно із ч. 1 ст. 355 ГПК України суд відмовляє у видачі наказу на примусове виконання рішення третейського суду, якщо: 1) на день ухвалення рішення за заявою про видачу наказу рішення третейського суду скасовано судом; 2) справа, у якій прийнято рішення третейського суду, не підвідомча третейському суду відповідно до закону; 3) пропущено встановлений строк для звернення за видачею наказу, а причини його пропуску не визнані господарським судом поважними; 4) рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди. Якщо рішенням третейського суду вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди; 5) третейська угода визнана недійсною; 6) склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідав вимогам закону; 7) рішення третейського суду містить способи захисту прав та охоронюваних інтересів, не передбачені законом; 8) постійно діючий третейський суд не надав на вимогу господарського суду відповідну справу; 9) третейський суд вирішив питання про права та обов'язки осіб, які не брали участі у справі.
- ❖ Норма аналогічного змісту встановлена і ч. 6 ст. 56 Закону України "Про третейські суди".
- ❖ Отже, при розгляді заяви про видачу виконавчого документа господарський суд не здійснює оцінки законності й обґрунтованості рішення третейського суду, а лише перевіряє наявність чи відсутність підстав для відмови в задоволенні заяви про видачу виконавчого документа, визначених ст. 56 Закону України "Про третейські суди" та ст. 355 ГПК України.

Верховний
Суд
Касаційний господарський суд

СУДОВА ПРАКТИКА

Постанова КГС ВС від 17.03.2021 у справі
№ 01-2020

